

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/136/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010367
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112010367.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného T. Y. pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona o odvolaní obžalovaného T.Á. Y. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2T/26/2012 zo dňa 16. 10. 2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku sa obžalovanému

T. Y., M.. XX. XX. XXXX F. G., A. Q. L. C. XXX,

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd súčasne zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/142/2012 zo dňa 05. 12. 2012 vo vzťahu k obžalovanému T. Y., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2T/26/2012 zo dňa 16. 10. 2012 boli obžalovaní T. Y. J. T. R. uznaní vinnými zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

06. 07. 2011 v čase okolo 17.00 hod. v Q. pri trhovisku na S. ulici na križovatke ulíc Ž. J. B. na verejnom priestranstve počas toho, čo obžalovaní išli od Predstaničného námestia, stretli poškodeného L. T. idúceho spolu s ďalšími dvoma osobami smerom k JV. E.i, pričom poškodený povedal obžalovanému T. R. slová v zmysle, „aby povedal svojmu bratovi B., nech neotravuje za peniaze, za víno, nech nechodí somrovať!“, na čo obžalovaný T. R. udrel poškodeného a začal ho biť, následne sa pridal obžalovaný T. Y., obaja obžalovaní spoločne poškodeného hodili postupne o auto, o plot, udierali ho päťami, pričom

poškodený padol na zem, kedy ho obaja obžalovaní niekoľkokrát kopali po celom tele, aj do hlavy, počas útoku používali slová ako "ty kokot, kurva vyjebaná, zajtra ťa chytíme, zajtra ťa zabijeme", pričom v ďalšom útoku sa im snažila zabrániť svedkyňa, ktorá prišla na miesto s poškodeným, avšak bezvýsledne, a tak zavolała políciu a následne obžalovaní utiekli, pričom v dôsledku napadnutia poškodený utrpel povrchové poranenia tváre a hrude vyžadujúce si objektívne lekárske ošetrenie s dobou liečenia nie viac ako 7 dní.

Za to bol obžalovanému T. Y. podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného L. T. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný Ján Y. odvolanie, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu dňa 04. 04. 2014 tak, že sa necíti byť vinným v plnom rozsahu, nakoľko poškodený už v prípravnom konaní klamal. Poškodený napadol R., začala sa medzi nimi bitka a v tom čase obžalovaného držal okolo pliec L., ktorý mu hovoril, aby sa nebil. Obžalovaný chcel poškodeného a R. od seba oddeliť. Poškodený sotil obžalovaného Y., tak ho sotil tiež, a to bolo všetko. Poškodený klamal aj o zraneniach, lekárska správa vyvrátila, že mal zlomené rebrá. Ak by mal také vážne zranenia, nešiel by k lekárovi až na druhý deň. Klamala aj svedkyňa J..

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 14. 04. 2014 tak, že odvolanie obžalovaného Y. považuje za nedôvodné, nakoľko skutkový priebeh ustálený súdom vychádza z vykonaného dokazovania. Z výpovedí poškodeného a svedkyne Q. vyplýva, že ako prvý bol napadnutý poškodený a napádali ho obžalovaný Y. i odsúdený R., pričom mu spôsobili popísané zranenia. Zavádzajúce je tvrdenie obžalovaného, že poškodený išiel k lekárovi až na druhý deň, nakoľko z lekárskeho správ je zrejmé, že bol na ošetrení v deň skutku. Prokurátor považuje uložený trest za primeraný závažnosti a osobe obžalovaného, avšak dáva do pozornosti, že medzičasom bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/142/2012 zo dňa 05. 12. 2012, právoplatným dňa 28. 05. 2013 odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok so stredným stupňom stráženia, pričom predmetný skutok bol spáchaný pred doručením uvedeného trestného rozkazu obvinenému. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému primeraný súhrnný trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/142/2012.

Obžalovaný uviedol, že trvá na svojej nevine. Poškodeného nebil, ešte ráno ho stretol a dal mu 2 €. Keď poobede išiel z roboty a čakal na svoju priateľku, na S. ulici stretol poškodeného, ktorý vytykal R., že jeho brat žobre. Bil ho len R., obžalovaný nie. Domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len

vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, než uvádza odvolateľ.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal dňa 30. 04. 2012 obžalobu na T. Y. J. T. R. pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 10. 2012 obžalovaný T. Y. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného T. Y. i v súčasnosti už odsúdeného T. R., poškodeného L. T., svedkov J. Q., F.D. R. J. L. U. a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Podľa verzie oboch obvinených napadol poškodený L. T. T. R. tak, že sa navzájom sácali. Obžalovaný Y. sa ich snažil len oddeliť, do bitky sa v podstate nezapájal. Potom, čo poškodený padol na zem, obaja z miesta odišli. Naproti tomu poškodený L. T., svedkyňa J. Q. J. P. L. U. uviedli, že potom, čo poškodený vyzval obvineného R., aby jeho brat prestal somrovať, obvinený R. naňho zaútočil, pridral sa aj obžalovaný Y. a obaja ho bili päšťami a kopali do chrbta a brucha. Svedkyňa Q. zavolala políciu a obaja útočníci utiekli. Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že poškodený utrpel povrchové poranenia tváre a hrudníka.

Odvolací súd sa plne stotožnil s hodnotiacimi závermi súdu I. stupňa o vyššie uvedených dôkazoch. Priamymi dôkazmi, a to výpoveďami poškodeného L. T. a svedkyne J. Q. bolo preukázané, že účasť obžalovaného T. Y. na fyzickom konflikte medzi odsúdeným T. R. a poškodeným L. T. bola aktívna, tento opakovane poškodeného udrel, sotil, či kopol, navyše z dôkazov vyplýva, že poškodený nielenže fyzicky neútočil, ale jeho obranyschopnosť bola znížená pozitívnym alkoholom. Verziu poškodeného v prípravnom konaní potvrdil aj svedok L. U., a táto výpoveď bola postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní, kedy svedok popisoval fyzický konflikt už len všeobecne. V spojení s výpoveďou poškodeného a svedkyne Q. nie je dôvod usvedčujúcej výpovedi svedka U. neveriť.

Správne postupoval súd 1. stupňa, keď konanie obžalovaného T. Y. právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spoločne s odsúdeným T. R. na frekventovanom verejne prístupnom mieste fyzicky napadli poškodeného a spôsobili mu menej závažné zranenia. Z okolností prípadu, kedy sa poškodený kriticky vyjadril na adresu brata odsúdeného T. R., čo vyvolalo potrebu u oboch páchatelov tohto na verejnosti fyzicky napadnúť viacerými údermi či kopmi, možno vyvodiť priamy úmysel obžalovaného porušiť záujem chránený zákonom v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Odvolací súd si plne osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti rozhodnutia o vine obžalovaného T. Y. a v podrobnostiach naňho poukazuje bez potreby dôvody znova opakovať.

K odvolacím námietkam obžalovaného T. Y. odvolací súd uvádza, že vykonanými dôkazmi bolo vyvrátené, že jeho účasť spočívala len v tom, že poškodeného a odsúdeného od seba oddelil, pretože viacerí priami svedkovia vypovedali o jeho aktívnej a opakovanej účasti na bitke poškodeného. Zranenia poškodeného boli riadne lekársky zdokumentované, tento vyhľadal ošetrovanie v deň skutku, a nie je žiaden dôvod spochybňovať obsah lekárskeho nálezu (č.l. 74, 75). Navyše spôsobenie zranenia nie je znakom skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a bolo by potrebné brať ho do úvahy len za predpokladu, že by jeho vážnosť odôvodňovala posúdenie konania páchatel'a aj podľa iného ustanovenia Trestného zákona. Na základe týchto skutočností považuje odvolací súd námietky obžalovaného T. Y. za neopodstatnené.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné na jeho rozhodnutie o vine, zákonným spôsobom, a tieto vyhodnotil v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie skutkových okolností prípadu súdom 1. stupňa, ktoré si odvolací súd v celom rozsahu osvojil, v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ho znova opakovať.

Odvolací súd však zistil pochybenie vo výroku o treste napadnutého rozsudku potom, čo doplnil dokazovanie oboznámením aktuálneho registra trestov obžalovaného a podstatného obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/142/2012. Z týchto vyplýva, že obžalovaný T. Y. má v registri trestov 15 záznamov pre majetkovú a inú trestnú činnosť, v 4 prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/142/2012 zo dňa 05. 12. 2012 bol obžalovaný T. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 11. a 12. 09. 2012, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obvinenému T. Y. doručený dňa 19. 05. 2013, právoplatnosť nadobudol dňa 28. 05. 2013. Z uvedeného je zrejmé, že aktuálny skutok spáchal skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz pre iný jeho trestný čin, preto bolo potrebné uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, keď oba zbiehajúce sa trestné činy sú prečinmi.

Odvolací súd podľa § 321 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu napadnutého rozsudku pre porušenie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného rozkazu a nakoľko dôvod zrušenia nepresahoval rámec činnosti odvolacieho súdu, rozhodol sám vo veci rozsudkom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu bol odvolací súd limitovaný zásadou zákazu reformationis in peius, ktorá je vyjadrená v citovanom ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku, a ktorá bráni odvolaciemu súdu v tomto štádiu trestného konania, t.j. potom, čo prokurátor nenapadol pôvodný rozsudok odvolaním, pričítať obžalovanému prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a uložiť mu prísnejší trest, než bol uložený napadnutým rozsudkom. Trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s prihliadnutím na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (predchádzajúce odsúdenia) zodpovedá trestnej sadzbe najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov (až na 3 roky), i prevahe prirážajúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona (1 až 3 roky), a tiež zodpovedá účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Z týchto dôvodov odvolací súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v rovnakej výmere a s rovnakým spôsobom jeho výkonu ako okresný súd v napadnutom rozsudku. Súčasne odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/142/2012 a nadväzujúce rozhodnutia, ktoré zrušením stratili podklad.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.